

rutnätssystem som läcker hela området.

Förhoppningsvis kommer punktinventeringarna, "rutnätsobservationerna" och traditionella fågelrapporter att ge en bra bild av förändringar i numerären av olika arter de kommande åren.

Vissa arter observeras oftast i grupp och noterades med antal individer. Detta gällde för: ladsvala, hussvala, backsvala, tornseglare, grönfink, gråsparv, stare, björktrast, gåäss och änder, ringduva, skogsduva, tamduva, skrattnäs, fiskmås, fisktiärna, svarttiärna, gråtrut, korsnäbbar, kaja och kråka.

För vissa arter var detta ibland problematiskt t ex när de sjunger eller hävdar revir. Därför noterades antal revir

när man hör t ex ropande/revirhävdande individer, men antalet individer noterades när man såg födosökande individer av dessa arter.

Resultat

Målsättningen med denna första rapport är ej att presentera detaljerade analyser av första årets resultat, utan att presentera metoden och visa på vilka arter som har påträffats på de inventerade punkterna. Därför presenteras ej biotopssammansättningen för de olika inventeringspunkterna.

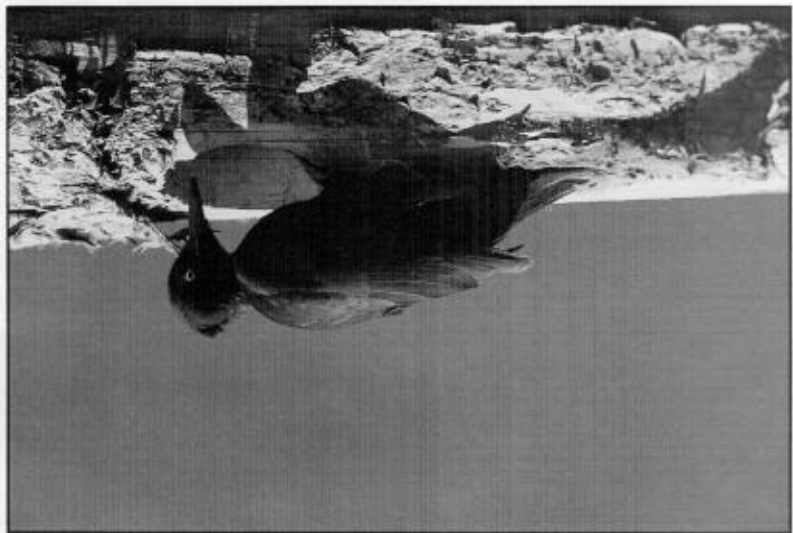
Totalt inventerades 203 punkter under 1998. Av dessa var drygt 30% belägna

på ångsmark eller på mader, ca 30 % på åkermark och drygt 30% i skogsmark.

Detaljerade siffror presenteras ej i denna första rapport, eftersom många punkter bestod av flera olika habitat, tex punkter belägna i skogsbryn 114 arter noterades totalt vid inventeringarna och många av dessa noterades i relativt stora antal (Tabell 1), vilket gör det möjligt att i framtiden följa upp eventuella förändringar i antalet revir hos dessa arter.

Dominerande arter var som väntat lövsångare (främst i sumpskogar) och bofink.

Ett flertal ångsmarksarter (sånglärka, ångspiplärka och gulärta) tillhörde också de vanligare arterna.

Spillkråka.

Foto: Kim Lill.

Antalet häckande årtor och skedänder

Karl-Gunnar Källebrink

I samband med punktinventeringar och försök att uppskatta antalet häckande skedänder och årtor i Fläcksjön, Gussjön och Rörsjön. Vid sammanställningen av fakta om häckfågelfaunan i Svartaområdet (Berg och Ström 1998) tillhörde änderna de arter som var svårast att uppskatta populationsstorlekarna för och en önskan var att få bättre uppskattningar på de mest skyddsvärda änderna - årtor och skedänder.

Antalet häckande årtor uppskattades i den nämnda sammanställningen till 10-20 par och antalet häckande skedänder till 15-30 par (Berg och Ström 1998).

För de områden (Fläcksjön, Rörsjön och Gussjön) som inventerades 1998 var de tidigare uppskattningarna för årtor 7-13 par och för skedand 7-18 par (Berg och Ström 1998). Under 1998 uppskattade antalet årtor i dessa tre sjöar till 10 par och antalet

skedänder till 14 par (Tabell 1), dvs inom de intervall som tidigare uppskattats.

Det är troligt att den totala populationen av skedänder i området ligger närmare den övre gränsen (30 par) än den undre (15 par) som tidigare angivits. För årtan tycks det uppskattade antalet falla mitt i det uppskattade intervall och populationen i Svartaområdet är troligen ca 15 par. Troligen finns dock stora skillnader mellan olika år och under 1998, som var ett extremt torrt år, tycktes varken årtor eller skedand häcka på Nötmyran. Under normala år häckar flera par av bägge arterna på dessa ångsmarker.

Referenser

Berg, A. och Ström R. (1998). Svartaområdet inför 2000-talet - en faktsammansättning. Länsstyrelsen i Västmanlands Län 1998 nr 2.

Tabell 1. Uppskattat antal häckande par av årtor och skedand i Fläcksjön, Rörsjön och Gussjön 1998.

Lokal	Skedand	Årtor
Färjebron-Storången	2	1
St. Mörtholmen-Prästgårdsviken2	1	1
Axholm	1	1
Byberget	1	1
Notudden	2	2
Näs-ån mot Sörsalbo	4	3
Rörsjön	1	1
Gussjön	1	?
Totalt	14	10